

בס"ד כג' סיון ה'תשפ"ד
 הדלקת נרות - 19: 32
 צאת השבת - 20: 23
 רבנו תם - 21: 18
שעון קיץ - מהלוח המדוייק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשרים וארבע - עלון מס' 1213
 @ השבת "מברכין". ר"ח תמוז יחול בימים שבת וראשון
 הבעלי"ט. יחדשהו הקבי"ה לטובה ולברכה לשון ולשמחה
 לישועה ולנחמה, לפרנסה ולכלכלה ולבשורות טובות, אכיל"ר.
 @ יום שלישי כו' סיון הילולת התנא יונתן בן עוזיאל זע"א.

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

כפס"דין: "וישלח יהושע"
 (יהושע ב')
 מרתק - ראו בעמוד 2
 מכל מלמדי השכלתי

הרה"ג יצחק יוסף שליט"א
 יחל את שיעורו בלויין
 בבית הכנסת "אוהל מועד"
 במוצ"ש בשעה 21:30

פרשת שלח-לך

"שלח לך אנשים..."

שלח לך אנשים = ס'ת חנם. כפי שאומר שלמה המלך "חנם לב יקח מצוות". התיבה "אנשים" אלו הגברים = "א" אלופו של עולם הקב"ה. נשאר התיבה "נשים" שבזכות ששולחת את בעליהן וילדיהם ללימוד תורה, עם ישראל מתקיים והי לעולם. התיבה "שלח" היא אותיות "לחש" אלה התפילות בלחש והקב"ה מקבל ושומר בגזויו. (שלמה אלביליה הי"ו)
"למטה יוסף, למטה מנשה"
 אצל אפרים לא כתוב "למטה יוסף למטה אפרים", מסביר הי"דעת זקנים", שכאן קיבל יוסף עונש על שדיבר רע על האחים, לכן כתוב מטה יוסף ליד מטה מנשה שיצא משבטו גדי בן סוסי שהיה משלוחי משה לרגל את הארץ ולא כתוב מטה יוסף ליד מטה אפרים שיצא משבטו יהושע בן נון, שלא היה בעצת המרגלים.

ה' נותן אישור למשה לשלוח מרגלים לבדוק את ארץ ישראל.
 המרגלים שבים לאחר ארבעים יום ונושאים עימם מפירותיה המשובחים של ארץ ישראל.
 המרגלים מספרים למשה ולכל ישראל על הארץ ויושביה ומוציאים את דיבתה.
 בני ישראל מורדים בה, מתלוננים ואינם רוצים לעלות לארץ ישראל.
 משה מתפלל לה' כדי שישלח לבני ישראל.
 ה' גוזר על כל הבורגים מבני ישראל שימותו במדבר, פרט לבלב ויהושע שלא חטאו.

"ולא תתורו... למיען תזכרו" וגו' (ט"ו ל"ט)
 יהודי בא פעם אל הרה"ק בעל הייחודשי הרי"ם מגור זע"א וביקש תרופה למחלת השכחה, השיב לו הצדיק: כתוב בתורה "ולא תתורו" ובהמשך כתוב "למען תזכרו", וזוהי התרופה הכי טובה ומועילה לזיכרון.
"ועשו להם ציצית על כל כנפי בגדיהם לדורותם, ונתנו על ציצית הכנף פתיל תכלת"
 שואל ה"אור החיים", למה הפסיקה התורה בתיבת "לדורותם" באמצע הפסוק לפני "פתיל תכלת"? אלא שבא לרמז שהתכלת לא יהיה לדורות, אלא שייפסק, ואי"ה נזכה לגאולה השלימה ויתגלה לנו התכלת.
"תורה אחת יהיה לכם" (ט"ו כ"ט)
"יהיה" - בגימטריא: שלושים. כל הרגלים וראשי חדשים הן שלושים: שבע של פסח וא' של עצרת וא' של ראש השנה וא' של יום כיפור, ושמונה של סוכות הרי י"ח וי"ב של ראשי חדשים, הרי שלושים שעירים, לפס - לרבות שעירי עבודת כוכבים של צבור שלכם - רבים. (אליהו רבא)

"שלח לך אנשים ויתורו את"
 החת"ס כותב ס"ת שלח לך אנשים=חנם. ואנשים יתורו את=מות. ולפי החת"ס נראה לי לפרש שתלוי הכל ב"אנשים" שהולכים לתור הארץ ובאיזה דרך ילכו? אם בדרכי התורה והאמונה בה', אז החכם יהיה מול עיניהם וגם המות, ואז ישכילו להיזהר!
"ויכרתה משה זמורה ואשכול ענבים אחד...ומן הרמונים ומן התאנים" (י"ג, כ"ג)
 האריי הקדוש אומר על הפסוק: "והימים ימי בכורי ענבים" - שמצוות בכורי מהווה תיקון לחטא המרגלים. הללו המאיסו את הארץ ואילו מן ענבים בפרקים ניתנה משום חיבת הארץ, ועל-כן היא נוהגת רק בשבעה מיני הפירות שבהם נשתבחה ארץ-ישראל.
 ובמשנה של סדר בפרקים מצינו: "אדם יורד בתוך שדו ורואה תאנה שבפך, אשכול שבפך, רמון שבפך, קושרו בנמי ואומר הרי אלו בפרקים" (בכורים פי"ג מ"א) - ומוזכרים שלושה משבעת המינים, הם: אשכול ענבים, ותאנה ורימון, אשר הביאו איתם המרגלים מארץ-ישראל.

פִּנְת הַנִּיבִים וְהַפְתָּגִים
"המולך על יצרו אקרי מלך"
 המושל על יצרו, על כוחותיו ורגשותיו, ולא מכלכל את מעשיו ופעולותיו על פי רצונותיו ותאוותיו, הוא המלך האמיתי.
 מלך אמיתי הוא מי שבראש ובראשונה מולך על עצמו. משום כך חכמי ישראל נקראים מלכים ("מאן מלכי - רבנן"), כי המולכים על עצמם - המושלים ביצרם - הם המלכים האמיתיים.

"ויקרא משה להושיע בן נון יהושע" (י"ג - ט"ו)
 כתב בעל הטורים על התורה, לפי פשוטו, לכך שינה שמו, כי היה שר צבא במלחמת עמלק, ונתפרסם שמו ויצאו לו מוניטין בעולם שניצח את עמלק, ושינה משה רבנו את שמו שלא יכירוהו.
"וזהו בעיניו כהגברים וכן היינו בעיניהם"
 זה היה אחד מהחטאים הגדולים של המרגלים!!! "וזהו בעיניו כהגברים" - ניחא, אפשר עוד להבין, אבל "וכן היינו בעיניהם" מה בכך, מה אכפת לך איך אתה נראה בעיני אחרים!... (הרה"ק רמ"מ מקוצק זי"ע)

הסירו ממשול מדוך עמי! העלון טעון גנייה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת", "חידושי", "דרשו": <http://ladaat.info/> <https://www.hidush.co.il/>

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

חציצה בנטילת ידיים – לאק, בצק ועוד

שאלה : האם אפשר ליטול ידיים, כאשר מתחת לצפרניים יש שאריות של פלסטלינה או בצק?

תשובה : אסור שיהיה דבר החוצץ (מפריד) בין היד לבין המים בשעת הנטילה. ולמדנו שיש בענין זה הבדל, שאם הדבר החוצץ נמצא ב"רוב" היד, הרי שבכל מקרה הוא חוצץ בנטילת ידיים. אבל אם הדבר החוצץ אינו נמצא אלא רק ב"מיעוט" מהיד, אין הוא חוצץ, אלא בתנאי שדרך רוב האנשים להקפיד על דבר כזה שלא ישאר על היד. וכעת נבאר את הדברים יותר.

לכלוך שהוא מאוס מאד

לכלוך שהוא מאוס מאד, כגון צואה או בוץ, והוא נמצא תחת הצפורן, הרי הוא חוצץ בנטילת ידיים בכל מקרה. והטעם הוא, משום שרוב בני האדם מקפידים מאד שלא יהיה תחת צפורניהם לכלוך כזה. ולכן, מי שנטל את ידיו והיה לכלוך מאוס כזה תחת צפורניו, צריך לחזור וליטול את ידיו לאחר שינקה את צפורניו. (משנה ברורה, סימן קסא סעיף קטן ב)

לכלוך שאינו מאוס "כנגד הבשר" ו"שלא כנגד הבשר"

אבל לכלוך שרגילים בני האדם שהוא נמצא תחת הצפורניים, ולא מקפידים כל כך לנקותו בכל פעם, אז הדבר תלוי: אם אותו לכלוך נמצא "כנגד הבשר", אין הוא חוצץ בנטילת ידיים, אבל אם הוא "שלא כנגד הבשר", הרי הוא חוצץ בנטילת ידיים.

בצפורן, ישנו חלק שהוא צמוד לבשר האצבעות, ויש חלק העודף מעט ממנו, והוא עובר את הבשר. ואותו חלק שעובר את הבשר, יש לנקותו לפני נטילת ידיים, אבל החלק הדבוק לבשר, שיש בו מעט לכלוך, אין צריך לנקותו, משום שאין דרך בני אדם להקפיד ולנקות בכל פעם לכלוך זה מפני שהדבר כרוך בצער ומאמץ רב.

בצק או פלסטלינה

וכל זה לענין לכלוך הרגיל להיות בצפרניים. אבל לכלוך שהוא בצק, כגון אשה שלשה בצק ללחם וכדומה, או אדם שהתעסק בפלסטלינה, דרך בני אדם להקפיד עליו ולהסירו. ולכן הוא חוצץ בנטילת ידיים בכל מקרה. (שלחן ערוך סימן קסא)

ולסיכום : לכלוך הנמצא תחת הצפורן, אם הוא לכלוך שדרך להסירו, כגון שאריות של בצק, או פלסטלינה, או דבר מאוס מאד, לעולם הוא חוצץ בנטילת ידיים.

אבל לכלוך רגיל הנמצא תחת הצפורן, אם הוא נמצא על הצפורן במקום שהצפורן דבוקה לבשר האצבעות, אין הוא חוצץ, כי אין דרך רוב בני האדם לנקותו. ואם הוא נמצא על הצפורן בחלק שעובר את הבשר, יש לנקותו לפני הנטילה. (ובדיעבד, שלא ניקה את צפרניו מהלכלוך הרגיל, בזמניו שלא מקפידים כל כך לנקות את הצפרניים, לכלוך זה אינו חוצץ בנטילה למי שאינו מקפיד לנקותו. ראה בהלכה ברורה חלק שמיני עמוד רכז). אבל בצק וכדומה, לעולם הוא חוצץ בנטילת ידיים.

שאלה : האם הלאק הוא דבר החוצץ, או שאינו חוצץ?

כל זמן שהנשים חפצות בקיומו, שהוא אינו שבור מרוב זמן שעבר עליו, אינו חוצץ בנטילת ידיים, ואף לכתחילה רשאית האשה ליטול ידה עם הלאק.

ובודאי שלגבי טבילת אשה, עליה להזהר לכתחילה להסיר את הלאק מצפורניה, משום שלענין זה נהגו בנות ישראל שלא יהיה עליהן שום דבר החוצץ. אפילו אם מן הזמן שישאר חוצץ ורק בדיעבד, אם ברצונה לטבול דוקא בצורה כזו, אינו מרשים לה לטבול כך כפי שהורה בזה מרן רבינו עובדיה יוסף זצ"ל.

ולסיכום : אשה שיש לאק על צפורניה, רשאית ליטול את ידה עם הלאק, כל שהיא חפצה בקיומו, ואינה רוצה להסירו.

"מכל מלמד" השכלתי"

"וישם ראינו את הנפילים בני ענק..."

ר"ת נגע רע = ג-נפילים, ג-גיבורים, ע-ענקים, כ-רפאים, ע-עמלקים.

נפילים : מאילו המלאכים שנפלו מקדושתם, בדור אנוש וחשקו בבנות הארץ. ומהם נמשכו נשמות הערב רב הנואפים. ונקראו "נפילים" שהפילו עצמם מקדושתם, ואין להם חלק לעולם הבא. **גיבורים :** אלה סוג הערב רב המורדים במקום ברוך הוא, כדור הפלגה. ונקראו "גיבורים" כי הם מגבירים את הטומאה בעולם.

ענקים : אלה ערב רב המזולזין בתלמידי חכמים ומבזים את לומדי התורה. ונקראים "ענקים" שתלמידי החכמים נקראים: "ענקים לגרורותיך" (משלי א', ט'). הענקים והרפאים, שקולים שניהם ושווים בחטאם.

רפאים : סוג ערב רב שכשרואים ישראל בסכנה עוזבים את העניין ולא רוצים להטות שכם, אף על פי שיש להם היכולת. הם עוזבים את התורה והעוסקים בה לעשות טובות לאומות העולם ונקראים "רפאים" שכיוון שמרפין ידיהם של ישראל מן התורה.

עמלקים : נחשב על פי הזוהר כערב רב מספר אחד, ומקורו הוא מן הגויים המצירים לישראל, הם "המתיהדים" הנכנסים בדלת אחורית ומחלישים את העם.

למה נקראו המרגלים? הרי "צדקו" בטענותיהם.

מדוע נחשבו המרגלים לחוטאים ו"מוציאי דיבת רעה" רעה? ונענשו בעונש חמור, ש"אין להם חלק לעולם הבא" לגרועותא – שהם למטה מיעולם הבא? כי בכל זאת, היתה טעות במחשבתם! הם לא הבינו את המעלה היתירה שיש בירידה לעולם המעשה.

רק יהושע וכלב שהבינו שיש לקיים את רצון ה' בלי שום טענה ומענה, הבינו גם את המעלה בכניסה לארץ ויארמו: "טובה הארץ מאד מאד".

בארץ ישראל יש מעלת "מאד מאד" – ב' פעמים "מאד". דרגה שלמעלה משלימות העבודה שבעולם המחשבה, דרגה שבפנימיות התענוג – "אם חפץ ה' בנו". דרגת העבודה מתוך קבלת עול נעלית יותר מעבודה של דביקות בה' על ידי לימוד תורה.

קבלת עול קשורה עם דרגת ה"חפץ".

"חפץ" הוא "פנימיות הרצון", ונמשך בישראל ומגלה את עניין ה"חפץ" שבהם, עד שמעלה אותם לדרגה שאי אפשר לחלק בה בין "חפץ" ל"רצון".

טעות המרגלים היתה כי הלכו אחרי שכלם, ולא התבטלו לרצון העליון.

משה רבינו שלח את המרגלים לבדוק את טיב הארץ ותושביה,

ולא, ח"ו, לחוות דעתם אם להיכנס לארץ או לא. יש להתבטל לרצון ה' ולנשיא הדור מתוך קבלת עול, ולא לנטות אחר השכל, אפילו "שכל דקדושה".

"כל האומר אין לי אלא תורה אפילו תורה אין לוי", אלא דוקא תורה ומצוות – תורה וגמילות חסדים.

האם לגייס או לא לגייס בחורי ישיבה ?

צביקה ענתבי היה שיפוצניק מוצלח ביותר ואהוד על כל לקוחותיו. מילה זו מילה, זמן זה זמן, עבודה זו עבודה. "אני בוגר ישיבה ולמדתי דרכי מוסר" נהג לשנן באוזני לקוחותיו, שהיו מתפלאים על הגינותו וישרותו. "מיד שאני מסיים את מלאכתי אני רץ לבית המדרש לחטוף דף גמרא..."

רדיו היה הדבר האחרון שעניין את צביקה ענתבי עד לאותו אחה"צ, בעודו ניצב על מרפסת משפחת גוטליב לתקן את חוטי הכביסה שנקרעו והתריס שנשבר ועוד עבודות קטנות.

במשך שעה שלמה הוא שמע מהדירה הסמוכה שלל התקפות שלא מרצונו על עולם הישיבות, עד שחש שאין הוא יכול להתאפק. הוא חייג בפלאפון לערוץ הרדיו ותוך צלצול או שניים העלו אותו על הקו...

כנראה שהעומס נרגע על הקוויים. השדרנית חגית עונה: "ואיתנו על הקו מר צביקה ענתבי, כן מה דעתך האם חובה לגייס את האברכים... או לא?"

"ובכן גבירתי" פתח השיפוצניק "אנחנו ננהל שיחה מסודרת ונבונה ברשותך. אני אתאר בקצרה תמונת מצב ואת תגידי בסוף נכון, או לא נכון. ובסופה של השיחה, את זו שתכריעי כן לגייס או לא לגייס."

חגית נדרכה. מהר מאד היא קלטה שהמאזין בעל העגה התימנית, הוא שנון ומפתיע מאין כמותו. אולי ממנו תצמח ישועה...

"ובכן גבירתי, היהודים הם לא עם של שואפי מלחמות, אין להם תאוות רצח בעיניים, ולא רצון בלתי מרוסן לכבוש ולהשתלט. העם היהודי הוא בדרך כלל שקט, מאופק, צנוע ורחמן.

אמרי לי זה נכון או לא נכון?
חגית השיבה: "נכון, נכון בהחלט."

"בואי נמשיך. אם נסכים שאנחנו עם שקט, רגוע, לא תוקפני, אזי אנחנו לא צריכים בכלל צבא. אנחנו לא רוצים להילחם ולהרוג, אז לא זקוקים לצבא, מי צריך טנקים, מטוסים, ורובים? אלא מה אויבנו מאיימים לכלותנו. יום ולילה הם מאיימים ויורים.

אז אין ברירה, הקמנו צבא כדי להשיב אש. אז אמרי לי גבירתי, הצבא הזה, ביננו לבין עצמנו, הוא לא לכתחילה, הוא בדיעבד, כי אין לנו ברירה. זה צבא שהוקם מחוסר ברירה, נכון גבירתי?

והעתונאית מהנהנת ואומרת: "בהחלט נכון."

"יפה, התקדמנו. עכשיו בואי נחשוף בפני המאזינים את הלוחם הישראלי הקלאסי והנערץ, בואי נקרא לו דורון דותן. ובכן דורון זה, עשוי ללא חת, מסתער על מחבלים, מפרק מטעני חבלה, משחרר שבויים, מסכן את חייו, נפצע פעמיים או שלוש, ממש גיבור מלחמה ראוי להערצה, ואף זוכה לצלי"ש הגבורה.

אחרי שבע שנות שרות קבע והוא כבר אלוף משנה, מח"ט גולני לשעבר, הוא משתחרר ונוסע לארה"ב לעשות כסף גדול. את מסכימה איתי שזה לגיטימי?

"כן" משיבה חגית מסוקרנת. "לגיטימי מאד."

"ובכן אל"מ דורון שלנו" ממשיך השיפוצניק החביב צביקה ענתבי "מכיר בהוליווד אשה מפורסמת, בעלת מעמד בעולם הקולנוע, והוא מבקש לישא

אותה, והיא אפילו מסכימה. אלא מה, היא גויה, נוצריה מלידה, ואין לה אפילו מחשבה דקה להתגייר, הוא אפילו לא מבקש ממנה להתגייר.

התקשורת הישראלית שומעת על כך, והסיפור רץ בעיתונים וברדיו ובטלוויזיה. תסכימי איתי גבירתי שאף אחד מן העיתונאים לא יפגע באל"מ דורון דותן. ההיפך, יפרגנו לו שהתחתן עם השחקנית הפופולרית, יתנו לו במה וכבוד והערכה...

נכון או לא נכון גבי אורטל? חגית אורטל עצמה עניינים לחות באולפן, ולחשה למיקרופון "נכון".

"ונכון שילדיו יהיו גויים גמורים? "נכון".

"אז אני ממשיך ושואל אותך. תגידי לי גבירתי, בואי נעשה סיכום על חייו של אדון דורון דותן.

האיש הגיבור הזה חרף נפשו למות שנים רבות, בשביל מה? בשביל מי? בשביל שבניו יהיו גויים? מה יצא לו מזה? מה האמת הניע אותו לעמוד מול מחבלים ולהסתער? זו הרי שטות ממדרגה ראשונה. תסכימי איתי שיש אבסורד נורא בין רוח המלחמה

שלו, לבין "המשפחה" שהוא הקים?

"יש אבסורד" מגמה חגית.

"אבל אני רוצה לסכם" ביקש ענתבי נחרצות "אני רוצה להסביר לך למה דורון דותן הלוחם המהולל, הקצין המיומן, מסר נפשו במלחמה. כדי שיהיה עם יהודי בעולם. כדי שתהיה צורה של יהודי בעולם. כדי שגרעין האמת של העם היהודי לא יאבד.

אל"מ דורון דותן מסר בעצם את נפשו למען בני הישיבות, כי הם ורק הם משמרים את הצלם האמיתי של היהודים, והם אלה שימשיכו את שרשרת הדורות של עם ישראל. משם, מעולם הישיבות, חלילה וחס, לא תגיע התבוללות נוראה כמו שפקדה את אל"מ דותן עצמו...

שבניו הם נוצרים גמורים לכל דבר...
כן, בואי נודה על האמת, שהצבא שהוקם בדיעבד, ונלחם בדיעבד, עושה זאת אך ורק כדי שקומץ לומדי התורה ישמרו על הגחלת היהודית. ועכשיו גבי אורטל תהיי אמיצה ואמרי למיקרופון שוב נכון או לא נכון?"

חגית אורטל מחתה דמעה טורדנית ולחשה "נכון".

"ועכשיו בואי נודה על האמת. אם נגייס את בני הישיבות חלילה, תופעת ההתבוללות עלולה להתרחב, אז מי ישאר יהודי בעולם? מי? נכון או לא נכון?"

"מר ענתבי" על הקו היתה חגית אורטל "השיחה שלך רגישה אותי עד דמעות וכאילו נזרקה בך רוח נבואה. אחי הבכור שמו דוד אורטל, הוא רב סך במיל, לוחם גדול, נשוי כיום לגויה בדרום אמריקה... אני חייבתי להודות שזו הפעם הראשונה בתוכניתי שזכיתי שמאזין יעמיד אותי על מקומי ויגע בנקודה הכי כואבת של זהותי. אמרת מילים כדורבנות שדורשות המון מחשבה וחקירה. הלוואי ויכולתי להיחלץ מן הבלבול שאופף אותי..."

"את בדרך הנכונה גבירתי" השיב ענתבי מסובב עוד בורג בתריס השבור. "הבית שלי פתוח לארח את משפחתך בשבת הקרובה. אני אומנם שיפוצניק פשוט, אבל שיפוץ בהשקפת עולם מוטעית ובאמונה חלשה, זה השיפוץ האמיתי".

"ואת בהחלט ראוייה לזכות בתואר הנכבד: "מגיבה למצב".

(קובי לוי-העתונאי)

"דבר אל... ואמרת... ועשו להם ציצית" (טו' לח)
 אומר רבינו החיד"א ב"נחל קדומים" בשם רבינו מהר"א גרמיזא שיש בציצית שמונה חוטים כנגד שמונה איברים שבהם תלוי הכל :
עין, אוזן, אף, פה, ידים, רגלים, ראש הגויה, הלב
 ובאלו השמונה האברים כלולים כל המצות וכל העבירות, ואם עבר עבירה, נידון בשבעה מדורי גהינם, ואם זכה יעלה למעלה משבעה רקיעים.
 לכן פסוק "חכם ירא וסר מרע וימנע מן ה' ויחזק" (משלי יד' טו), מתחיל באות ח' ומסיים באות ח'.
 ואפשר שלכן התורה נקראת בשמונה אופנים, הרמוזים בדברי דוד, וגם דוד המלך ע"ה באלפא ביתא עשה שמונה פסוקים בכל אות להורות כי התורה מכפרת על חטא שחטא בשמונה אברים.
 מדוע כתוב גם "דבר" וגם "ואמרת"? מפרש האור החיים הקדוש : "דבר" וגו' "ואמרת". לצד שיש בזה חיוב המצוה, ויש גם כן מעלה וכבוד הנמשך ממנה, לזה אמר דיבור ואמירה. ומפרש רבינו בחיי : "דבר" לזה מצוות ציצית בכלל, "ואמרת" זה פרטי המצוה.

"בניד כשתלוי זתים" - חינוך

אמונת חכמים

בית שיש בו הערכה לגדולי הדור, הוא בית שמגדל ילדים הספוגים באמונת חכמים. כל הדיבורים למיניהם, הבאים למעט ולזלזל בציות לדברי החכמים, נובעים ממקום חלש, ממקום של רצון לילך בשרירות לב. אין כאן שום עניין אידיאולוגי, וחשוב מאוד שכל מי שסבור כי בהגיע האדם לגיל מסוים כבר אסור לומר לו מה לעשות, ידע לפחות מנין נובעת תפיסת עולמו. ההיפך הוא הנכון. אחד היסודות ביהדות הוא הציות להלכה, לתורה ולדעת תורה בכל תנאי ובכל מצב; למרות הדעות האישיות, למרות חוסר ההבנה, ואפילו כשזה נראה לכאורה מופרך וחסר הגיון. עלינו להשכיל ולהבין שדעת תורה היא ההיפך מדעת בעלי בתים. לפעמים דווקא כשזה לא מסתדר עם השקפת עולמך, זה עצמו מראה שזו דעת תורה היונקת את מסריה ממקורות התורה; ידע שנוכח את המהות של חשיבה תורנית; דעה שינקת את סגנון החשיבה שלה מדפי גמרא, סברות רבות בראשונים ובאחרונים.

עשרים וארבע שנים משרדים
 את שיעור התורה הגדול בתבל ארגון "אברהם יג"ל" משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרחי"ג יצחק יוסף שליט"א
 החכסות "אוהל מועד" רח' תשס"א 3 יבנה
 בשעה 21:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק, בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

כל הישועות והברכות
 ליליאור ואסתר שר"פ'י שתרמו לשעדה הרביעית בלוויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות וטובות ושיתגשמו כל משאלות לטובה ויוגו למיטת בט שושנה לרפואת שושנה טיירי בת גליה

מרכה והצלה
 שלום ושלשנה טיירי שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות וטובות ושיתגשמו כל משאלות לטובה ויוגו למיטת בט שושנה לרפואת שושנה טיירי עם רעייתו חנה

מרכה והצלה
 רפואה שלימה כמשה דיודי בן ביבי ילח חקב"ה ילח מזור ומרפא לרמי"ח אבריו ושס"ה גידיו. יחזור לאיתנו ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות עם רעייתו חנה

כל הישועות והברכות
 לניסים וטובה בכורי שתרמו לשעדה הרביעית בלוויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל שיתברכו בפרנסה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, פרנסה טובה אושר נחת ושלווה לרפואת הדד בת מרים טובה בת דבורה אושר בן חמדה לע"ג משה בן סולטן ז"ל לע"ג יעקב בן סולטן ז"ל

מרכה ואיחולים
 גבריאל ורבקה יעקובי לרגל חולדת הבהת יה"ר שתגדל כאמורתנו הקדושות שרה רבקה רחל ולאה, ותזכו לחופנה שתצלח בכל דרכיה ומעשיה וברכה ונחת אלהיו ושושנה יעקובי ליצחק ומרים עזרי

מרכה ואיחולים
 למאיר ושרדן ביטון בהגיע זילם למצוות יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצלח בכל דרכיו ומעשיו שיתברך בכל ותזכו לחופתו וברכה והצלחה לכל משפחת ביטון ולכל משפחת סמדיגה

מרכה ואיחולים
 אופיה ואורה אהרונ'י לרגל חולדת הבהת יה"ר רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצלח בכל דרכיו ומעשיו ויזכה לאריכות ימים וברכה נחת ושלווה לאיציק ויפה אהרונ'י לניסן ואתי שמעוני

מרכה ואיחולים
 רפואה שלימה לטובה בכורי בת דבורה חקב"ה ילח מזור ומרפא לרמי"ח אבריה ושס"ה גידיה. תחזור לאיתנה ותזכה לשנים רבות טובות עם בעלה ניסים

מזל טוב ואיחולים לבניי
 מתתיהו ובת-חן קרני אהרון-טבתון וסו"ח-חיי-יג"ה לנישואי שש"ני עם אשתי טבתון יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה זכור להמשיך את מסורת הבית המפואר "ענני גפן מבני הדג זמן נאה ומתקבל"

מרכה והצלה
 לרינה ומנחם לוי שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות וטובות ותשגשמו כל משאלות רפואה וברכה והצלחה לחנה חן ולנעמה באסל שתזכה לשנים רבות

מרכה והצלה
 פארה מרתק שיעור מרתק עם הרב ארז משה דורון יתקיים ביום שלישי כ"ח סיון 02-07-24 בשעה 19:15 בבית המדרש "ברסלב" במקלט הרב איתן צנעני 052-6498161

מרכה והצלה
 לעיני הצנוע והענו יעקב בכורי בן אברהם וסולטן ז"ל כ"ט סיון פקדת שנתו לעיני הצנועה והענוה נזימה אלדד בת מרים ז"ל ביום שלישי כ"ו סיון פקדת שנתה 18:20 עליה לבית העלמון 19:30 מנחה, ברכות וערבית בבית המנוחה

מרכה והצלה
 לעיני הצנוע והענוה חזקיהו המקובל הרחי"ג מרדכי אליהו ז"ל כ"ח סיון פקדת שנתו לעיני הצנוע והענוה שמעון כימאי בת טובה ומנשה ז"ל כ"ח סיון פקדת שנתה לעיני הצנוע והענוה יעקב בכר ז"ל כ"ח סיון פקדת שנתו

מזל טוב ואיחולים לבניי
 מתתיהו ובת-חן קרני אהרון-טבתון וסו"ח-חיי-יג"ה לנישואי שש"ני עם אשתי טבתון יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה זכור להמשיך את מסורת הבית המפואר "ענני גפן מבני הדג זמן נאה ומתקבל"

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל- :
 שלמה לארי בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פרגי רפאל בן מרים הי"ו שבת מוסאי בן נהיית הי"ו יאיר חיים בן דליה וסביח הי"ו אסתר אהרונ' בת גוהר מנב"ת נהיית ישראל בת שרה מנב"ת ירון-רחל בת ג'יראן מנב"ת מרגלית מוסאי בת שמחה מנב"ת לידה הרוני בת מרי מנב"ת

לירון מלכה ז"ל בן ריטה שתיחיה אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתיחיה אברהם צברי בן יחיא-יהודה ז"ל יצחק צברי בן יחיא-יהודה ז"ל בצלאל לבאי בן שויה ויחיא ז"ל משה בכורי בן סולטן ואברהם ז"ל חביבה אביבה בת דינה ז"ל נעימה מצליח בת חביבה ז"ל בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל

יעקב נאמן בן חנוס ואהרון ז"ל הרב ניסים ארביב בן אסתר ז"ל ירדנה סופר (ג'רפ) בת יהודית ז"ל יהודה אסללי בן ביבי ואיזב ז"ל ורדה ברגל בת נעימה ז"ל זליכה גמזו-לטובה בת חנה ז"ל תכלת זעורו בת גלדיס ז"ל פרחה אטדיג בת סולטנה ז"ל מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחור

יעקב נאמן בן חנוס ואהרון ז"ל הרב ניסים ארביב בן אסתר ז"ל ירדנה סופר (ג'רפ) בת יהודית ז"ל יהודה אסללי בן ביבי ואיזב ז"ל ורדה ברגל בת נעימה ז"ל זליכה גמזו-לטובה בת חנה ז"ל תכלת זעורו בת גלדיס ז"ל פרחה אטדיג בת סולטנה ז"ל מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחור